

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Dr. OREST BUCEVSCHI
Telefon 13—74

Renașterea

Nicodim, un mare boier al jidovilor, veni odată noaptea la Isus și-i zise: „Învățătorule, știm că dela Dumnezeu ai venit ca învățător, că nime nu poate aceste semne face, care Tu faci, de nu va fi Dumnezeu cu dânsul“ (Ioan 3, 1). În răspunsul dat, arată apoi Mântuitorul necesitatea renașterii omului, dacă voiește să ajungă la viața cea veșnică.

Nu e de ajuns de a-L cunoaște pe Mesia numai din semnele făcute, ci e de lipsă, o renaștere din duch, căci „ce e născut din trup, trup este, și ce este născut din duch, duch este“.

Marea mulțime de oameni de azi pare deplin mulțumită cu originea sa dela Adam. Ajunsă prin „știință“ la o cultură modernă cum o arată spiritul vremii, mulțimea cuvintează: Mai slăbiți-ne cu predicile voastre morale despre o renaștere sufletească; noi dorim să lucrăm, pentru a ne putea petrece; și noi ne petrecem, pentru ca munca noastră să aibă un scop și un înțeles.

Aceste petreceri pot să fie, ce-i drept, și „distinge“. Căci pe când cei de jos beau și mânâncă, cei „culți“ — „dinează“; pe când cei de jos trăesc în desfrânări și fărădelege, cei culți și învățați — „flirtează“; pe când cei de jos își satisfac poftele neșaoase și josnice, cei de sus cunosc numai necesități estetice; plebea face revoltă, lumea cultă — protestează. Așadar — preste tot întorsături sofiste și rafinate.

Despre o renaștere sufletească poate fi vorba numai atunci, când voia stăpânește patimile, când credința se arată prin fapte, când sufletul e mai pre sus decât trupul. Cultura singură nu ajunge, deoarece aceasta poate fi stăpânită de răutate și de ne-

credință. Masele largi, cu toată demagogia vremii, tot se uită la cei din sferile mai înalte. Și când la aceștia domnește duchul cel bun, atunci și jos se resimte pilda cea bună. Nu poate acela face și da legi, la care legea e numai o formulă moartă. Așa e și cu creștinismul.

Creștinismul trebuie să reacționeze cu viața de creștin pe toate terenele. Religiuinea să nu fie numai o religie de dormitor, — puțină rugăciune din obicei, înainte și după culcare. Nu-i vorbă, lumea nu ne va pricepe, sau ne va pricepe greșit, când vom opera cu idei și principii creștinești. Cine se va mulțumi cu nașterea trupească, pe acesta trebuie să-l abandonăm. Chiar și cei mai de aproape, casnicii noștri, ni vor sta de multeori împotriva. E cazul, despre care amintește Christos, când zice: de va iubi cineva mai mult pe tată, sau pe mamă sau pe altul mai mult decât pe mine, nu este mie vrednic!

Nu e doară viața aceasta bunul cel mai mare. De ar fi așa, atunci pentru om n'ar rămânea altceva, decât decepții și desiluzii, pe cari le petrece în puținii ani de aici.

Pe de altă parte, dacă renașterea sufletească e scopul vieții, atunci sunt deșertăciunile pământești tocmai semne pentru ceva mai bun și mai desăvârșit.

Biserica ne petrece ca o mamă adevărată prin toată viața aceasta și ni dă posibilitatea prin împărtășirea sf. taine de a ajunge la darurile grației dumnezeiești. Să nu se supere lumea așadară, dacă biserica cercetează mai amănunțit viața omului. E o necesitate și nu un amestec arbitrar.

Dacă biserica n'ar învăța despre Christos, despre învățătura sa, despre mântuire și despre toate celelalte, fără îndoială lumea ar uita de toate.

Nu se încearcă doară din atâtea părți de

a detronea pe Christos și a-L pune în rând cu oamenii? Și nu se face aceasta pe ascuns și de cătră oameni de rând, ci în fața lumii și de cătră oameni cu știință. Dela acești apostoli nu se poate aștepta renașterea sufletească.

Dară dâșii voesc și mai mult. Voesc (să ne oprească și pe noi dela îndeplinirea acelei învățături, pe care a dat'o Isus lui Nicodim.

Să nu slăbim în credința și în puterea noastră. Se cere și luptă. E de regretat, că noi trebuie să ducem lupta în numele Celui ce e singur iubirea. Dară, dacă avem dreptul și datoria, să ne luptăm pentru bunurile materiale ale familiei și ale patriei, de ce să nu apărăm comoara cea mai scumpă, religiunea noastră?

Și Mântuitorul a zis: „N'am venit să aduc pacea pe pământ, ci sabie“, cu toate că tot El a poruncit: „bagă sabia în teacă“. Armele noastre de luptă sunt armele apărării. Avem de apărut moștenirea strămoșilor. Am pierdut destul, nu mai putem renunța de bună voie la alte pierderi.

Noi ne luptăm pentru a nimici păcatul și fărădelegea. Mai întâi la noi înșine. O luptă la loc potrivit, cu arme legale și pentru comori neprețuite, nu e lucru necreștinesc.

Și dacă voim să ne renaștem sufletește, astăzi fără de aceasta luptă, care să ne arate calea adevărului pentru ca să ajungem la viața cea veșnică, nu putem.

Pr. Gh. Negră
(Bucovina)

Caritatea în cadrele misiunii pastorale

După Wiesen: „Seelsorge u. Seelsorgehilfe“

Însemnatul procent al celor săraci, lipsiți și aduși de multeori în imposibilitatea de a-și câștiga cele mai modeste mijloace pentru susținerea vieții, al bolnavilor, bătrânilor neputincioși, copiilor părăsiți, cu un cuvânt al tuturor osândiților de a trăi sub povara celei mai negre mizerii, a preocupat pe conducătorii destinelor omenirii în măsură destul de mare dela ivirea creștinismului în coace.

Necesitatea înlăturării acestui rău social

s'a impus și se impune azi din ce în ce mai imperios. A veni în ajutorul atâtor nenorociți de cari sunt pline orașele și satele noastre este o problemă socială de primul rang. N'au lipsit nici în trecut și nu lipsesc nici azi tendințele de a rezolvi această problemă, cu toate acestea nu este și nici nu promite a fi soluționată în viitorul apropiat. În acest caz e necesar a ne pune întrebarea pentru ce?

Problema de care ne ocupăm este cunoscută sub numele de „Ocrotirea socială“. O găsim pusă în funcție în trei forme: prin inițiativa și sprijinul statului, prin inițiativa particulară și prin inițiativa bisericii. Prima formă de ocrotire socială, diferă prin metodele aplicate dela stat la stat, pretutindeni însă are la bază un principiu greșit și anume sila. Întrebuințarea atâtor organizații caritative pretinde eforturi mari pe cari statul e necesitat să le facă din o seamă de noi impozite asupra cetățenilor și comunelor. Iar în ce privește repartizarea ajutoarelor, fiind lăsată legal această grijă în seama autorităților politice, nu a rareori spiritul politic care dominează totul, înlătură scopul umanitar care rezidă la baza instituției publice înlocuindu-l cu cel politic. Astfel ajunge ca ocrotirea socială publică să fie o afacere administrativă în sensul strict al cuvântului. Dacă scopul existenței acestei instituții este politic și dacă principiul legal prin care își procură mijloacele necesare este silă, n'avem să ne mirăm că nici roadele activității ei nu aduc o îmbunătățire reală crescândă. Și în ceea ce privesc metodele folosite lasă mult de dorit. Mă voiu provoca la activitatea ocrotirii sociale din Anglia, ca fiind recunoscută de cea mai largă.

Aschrott în „Das englische Armenwesen“ ne spune: La 1834 prin r'o nouă lege s'a reformat integral metoda de îngrijire a celor săraci în Anglia. În acest scop au fost create uniuni, conduse de câte un prezidiu. Toate la un loc au fost centralizate sub un for de conducere și dela 1872 supuse ministerului pentru ajutorarea celor săraci. Cei săraci sunt organizați în institute de lucru, unde lucrează fiecare, primind în schimb alimentarea. Însă ce se întâmplă cu cei cari nu fac parte din organizații, ori cari nu pot lucra?

Pe de altă parte prima tendință a acestor mari ateliere, este de a selecționa pe săraci, împuținând numărul lor, înmulțind însă numărul lucrătorilor. Cu toate acestea numărul săracilor în Anglia este mai mare decât ori unde. De ce? Fiindcă numai o conlucrare a statului cu biserica în sensul bisericii, poate mulțumi pe săraci“.

După multe încercări infructuoase, azi Anglia în îngrijirea publică a celor săraci urmează vechiului element caritativ bisericesc.

A doua formă de asistență, pusă în funcție de inițiativa particulară, are la bază principiul libertății. Întrucât mijloacele din cari se întreține sunt mult mai reduse, fiind avizată la contribuția benevolă a filantropilor, sărăcimea nu poate conta în toate împrejurările la un ajutor sigur. Pe de altă parte în distribuirea ajutoarelor nu se ține cont totdeauna de nevoile reale ale celor lipsiți. Tocmai fiindcă aceste instituții au să se lovească în activitatea lor de multe greutăți, rând pe rând se pun sub auspiciul bisericii. Amintesc numai societatea „der katholische Caritasverband“ întemeiată în 1897 în München, care are menirea de a centraliza toate societățile și instituțiile filantropice catolice, cu scopul de a promova faptele îndurării divine, fără de a se amesteca în dispozițiile regulamentare ale singuritelor societăți. (Jahresbericht 1906).

În fine a treia formă de ocrotire socială este cea îndrumată de biserică. Ea este singura așezată pe un principiu sănătos, având la bază iubirea față de aproapele. Deși are întrucâtva caracterul libertății, este obligatorie din punct de vedere moral. Preotul, servitorul altarului, care de bună voie s'a pus în serviciul învățăturilor lui Iisus Hristos, are datoria de a deslega problema ajutorării săracilor.

Fiind evidentă neputința ocrotirii sociale publice organizată pe alte principii decât cele creștine, precum și a celei particulare, din considerațiile amintite, este necesar ca și la noi toate privirile să se îndrepte spre biserică, căreia singure acordându-i-se mijloacele necesare prin slujitorii ei, urmând postulatului Mântuitorului, îi incuibă datoria de a usca lacrimile, de a alina suferințele gloatelor de nenorociți.

Este o necesitate acest fapt din două

puncte de vedere. Pe de-o parte fiindcă: „La sânul bisericii poporul nostru a crescut și și-a format acea personalitate etnică și acel tradiționalism caracteristic românesc, care este tehnica vieții sufletești a neamului nostru, adevăratul nostru de a fi, de a gândi, de a simți, de a vorbi și de a ne închina, de a nădăjdui și chiar de a muri“ (Sf. Ep. a Buzăului Asistența Socială 1923—26 pag. 26).

Se poate rupe firul trecutului, în care biserica a avut rolul conducător în tot ceea ce era legat de fericirea poporului fără ca să se simtă acea lacună, imposibil de umplut. Ori voim a face și noi trista experiență făcută de alte țări, cheltuind zadarnic sume enorme, pentru a ajunge mai târziu la singura concluzie că numai în deplin acord cu biserica și călăuziți de postulatele ei putem ajunge la rezultate în domeniul carității? Pe de altă parte însăși menirea bisericii este știrbită luându-i-se posibilitatea de a lucra și în această direcție.

Chimval răsunător va fi glasul preotului, când vorbește, despre iubire, îndurere, în fața sătenilor săi copleșiți de necazuri, storși până la extenuare de forțele fizice, îngândurați de grijile zilei de mâine, fără de a avea posibilitatea de a practica iubirea creștină ajutând în grele năcazuri pe ai lui. Ap. Iacob precizează mai de aproape cele afirmate în cuvintele: „Că de va fi fratele, sau sora goli și lipsiți de hrana de toate zilele și va zice lor cineva dintre voi: Mergeți cu pace, încălziți-vă și vă săturați; și nu le-ai da lor cele de treabă, ce folos ar fi? Așa și credința, dacă nu are fapte, moartea este sigură“, II, 15-16.

Primând interesul bisericii de a se interesa cât mai mult de situația carității la noi, cred a nu fi de prisos, evidențierea importanței ei, ca cel mai eficace mijloc pentru o rodnică misiune pastorală.

Pentru preot caritatea creștină nu este numai un factor social necesar și folositor, care exercită o influență hotărâtoare asupra sufletelor, ci este ceva eminent religios și supranatural prin originea știința și scopul ei. Principiul ei inițiator este însuși Dumnezeu, ființa, iubirea, ca cea mai de seamă virtute creștină, iar scopul, fericirea dorită de om.

În urma acestui fapt poziția ei în împărăția divină a sufletelor este centrală, dând acestei împărății un moment ființial al puterii ei, năzuința internă pentru comunicarea cu Dumnezeu. Ea este forța de unire a corpului mistic al lui Iisus Hristos, este fermentul ce ține la oaltă părțile, pentru o viață unitară și rodnică creștină. O deosebită importanță îi dă și Mântuitorul, când în memorabila seară în legătură cu instituirea misterului central al bisericii sale (sf. euharistie) promulgă sărbătorește legea iubirii frățești prin spălarea picioarelor apostolilor săi.

Cum ar și putea trece cu vederea păstorul sufletec, a cărui menire este tocmai activarea uniunii omului cu Dumnezeu, tocmai mijlocul care constituie fundamentul acestei uniuni?

Numai prin fapte și viață caritativă e posibilă o apropiere de suflete, conducându-le dela necesitățile interne la Dumnezeu și iubirea lui, suprema țință a activității pastorale. Este deci o legătură internă ființială între scopul urmărit de preotul activ și caritate. Însuș Mântuitorul accentuează acest adevăr prin cuvinte și fapte. E deajuns să facem numai o scurtă privire a evangheliilor, ca să constatăm marea importanță ce i-s'a dat.

La ce alta se pot referi următoarele citate evg. decât la mila creștină?

1. „Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui“. (Mt. 5, 7).

2. „Vindeți avuțiile voastre și dați milostenie, faceți-vă pungi, cari nu se învechesc, comoară nesecată în ceruri, unde nici focul nu le arde, nici moliile nu le strică“. (Luca 12, 33).

3. „Și când faci ospăț, chiază săracii, neputincioșii, schiopii, orbii și fericit vei fi, pentru că n'au cu ce să-ți răsplătească, dar ți-se va răsplăti la învierea dreptilor“. (Luca 14, 13—10).

4. Ce răsplată le destinează celor cari îl ascultă. „Veniți binecuvântații Părintelui Meu de moșteniți împărăția, care este gătită vouă dela întemeierea lumii. Că am fost flămând și mi-ați dat să mânânc, am fost însetat și mi-ați dat să beau, am fost strein și m'ați primit, am fost gol și m'ați îmbrăcat, am fost bolnav și m'ați căutat... întru cât ați făcut unuia dintr'acești frați

mai mici ai mei, mie mi-ați făcut“ (Matei 25, 34—37).

Pe de altă parte toate minunile Lui nu's acte ale milei?

Predica și practica apostolilor este și ea o copie fidelă a activității lui Iisus.

„Noi cei mulți suntem un singur trup al lui Hristos, (Rom. II, 5) iar fiecare suntem membre din trupul și oasele Lui“. (Efes. 5, 30).

„Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare ale altuia, dupăcum și eu nu caut folosul meu, ci al multora, ca să se mântuiască“ (I Cor. X, 24 și 33).

„Deși sunt slobod de toți, totuși tuturor m-am făcut rob, ca ori și cum să-i scap de mici. M'am făcut iudeilor, ca iudeu, ca să-i câștig pe ei; celor de sub lege, ca un supus al legii, ca să-i dobândesc pe cei de sub lege, etc.“ (I Cor. 9, 19-24).

Apostolii consideră serviciul făcut celor săraci, ca o parte integrală în misiunea lor. Iar dacă mai târziu au fost necesități, să cedeze altora acest serviciu, au făcut-o nu pentru că nu i-ar fi dat o prea mare importanță, ci voind a repartiza munca.

Rămânând ca apostolii, să vestească cuvântul lui Dumnezeu, și să administreze șfintele taine, iar diaconii să pună temelia formării sociale a împărăției lui Dumnezeu prin iubire. În biserica veche caritatea creștină deasemenea are aceeași importanță. Produsul ei sunt agapele, xendochiile și mănăstirile.

Cu cât preotul va ajunge să modeleze mai bine pe Hristos în suflete, cu atât mai mult va prospera floarea carității creștine.

Cu cât caritatea va fi mai proprie organismului comunității bisericii lui Hristos, cu atât mai primitoare vor fi sufletele față de revărsarea darurilor divine, și mai promițător rodul seminței divine.

Adevărata caritate este dreapta măsură a vieții religioase.

Iar dacă voiește vreodată preotul să se informeze exact despre felul cum stă cu împărăția lui Dumnezeu în comunitatea sa, nu trebuie să cerceteze statistica nouilor născuți, ci mulțimea și valoarea faptelor carității creștine.

G. Muntean.

(Va urma)

Jubileul de 75 ani a P. S. S. Episcopului Roman Ciorogariu

În ziua de Sf. Nicolae și-a serbat P. S. Sa Episcopul Roman Ciorogariu din Oradea-Mare aniversarea de 75 ani. Cu toate că serbarea era proiectată în cerc restrâns ea a luat aspectul unei manifestații grandioase de iubire și alipire față de vrednicul șef al Bisericii din eparhia de Oradea-Mare. Toată preoțimea, întreagă Adunarea eparhială, toți stimatorii s'au strâns ca să-și manifeste simțămintele lor de sincer devotament față de arhiepiscopul lor.

A fost de față dl ministru Al. Lapedatu, din partea Arhidiecezei dela Sibiu P. C. S. arhimandritul Dr. V. Stan, din partea Episcopiei Clujului cons. eparh. Dr. Seb. Stanca și Dr. D. Stanciu; dela Arad dl Dr. G. Popa și Dr. S. Ispravnic și altă lume din toate părțile Ardealului.

La liturghia festivă din catedrala episcopală P. S. Sa a hirotesit pe cons. ep. N. Muntean de iconom staurofor și a distins pe mai mulți preoți cu brâu roșu. La sfârșit a ținut P. S. Sa arhiepiscopul Andrei Crișanul o frumoasă cuvântare în cinstea sărbătoritului, după care a răspuns emoționat sărbătoritului. Publicul i-a făcut ovații călduroase.

La recepții s'au prezentat toate instituțiile și autoritățile din oraș și județ, precum și delegații din celelalte eparhii. Omagiile eparhiei noastre au fost tălmăcite de cons. eparh. Dr. Seb. Stanca.

La banchetul, cu mâncări de post, care a urmat, s'au rostit cuvântări însuflețite, cari toate au scos în relief figura impunătoare a sărbătoritului ca preot, ca dascăl, gazetar și ca om al muncii productive.

Ne asociem și noi la urările de bine dorind vrednicului șef al eparhiei dela Oradea-Mare încă zile multe pentru binele și fericirea bisericii din acele ținuturi.

Sfințirea bisericii din Cașva

— Protopopiatul Reghinului —

Comuna Cașva e pe Valea Gurghiului, curat românească, cu o bogată parohie unită. Parohia noastră, ființează abea de 25 ani și s'a susținut numai datorită vigilen-

ței și tăriei în credință a familiei Șuteu, care are doi fii preoți ortodocși. Datorită tot strădinitei, jertfei și muncii acestei familii, în primul rând a preotului Victor Șuteu, ajutat cu sfaturi și sprijin din partea pr. profesor Dorift Șuteu, cât și a câtorva credincioși, a epitropului și a altor fruntași din comună, s'a ajuns ca parohia să aibă o frumoasă biserică de piatră, așezată în loc de frunte, în locul bisericuței de scânduri care era de tot necorăspunzătoare.

Pentru sfințirea provizorie a fost delegat dl protoiereu Dumitru Antal revizor eparhial. Domnia Sa a săvârșit actul sfințirii în fața unei numeroase asistențe în ziua de Duminecă, 13 Nov. c. însoțit de preoții I. Maloș, adm. protopopesc; Dorift Șuteu, prof. Tg.-Murăș; Zaharie Lupu, Hodac; Alexandru Oltean, Jabenita; Vasile Gliga, Ibanești-Sat; Alexandru Runcanu, Luieriu; Constantin Cotuțiu, Ibănești-pădure și preotul locului Victor Șuteu.

După sfta liturghie prot. D. Antal a cuvântat despre iubirea creștinească, pornind din pilda Samaritanului milostiv. După îndemnuri de a se folosi de darurile ce bunul Dumnezeu le revarsă în biserică asupra credincioșilor, a mulțumit în numele P. S. Sale tuturor celor ce s'au ostenit și au jertfit la ridicarea acestei biserici, aducându-le și promisiunea P. S. Sale de a veni în vara anului viitor la sfințirea arhiepiscopiei a bisericii. Ca încheiere aduce la cunoștința tuturor jertfele ce s'au adus până acum la ridicarea bisericii — fără să se fi făcut repartiție pe popor — ci mai mult din donații, între cari Minist. de Culte în anul trecut 15 mii lei, Consiliul eparh. Cluj 5 mii, Prefectura județului Murăș 20 mii, etc. Anunțând că mai este o datorie de 60 mii lei, și face un călduros apel la dărnicia credincioșilor ce erau de față. Rezultatul apelului a fost de aproape 15 mii lei. Lista donatorilor principali o publicăm mai în jos.

După încheierea solemnității a urmat o masă comună la preotul locului. La masă s'au rostit toasturi din partea dlui protoiereu D. Antal, Dr. Nicoară, pr. Ioan Maloș, pr. gr. cath. Racoțian, pr. Oltean, pr. Runcanu etc. Ca încheiere vorbește pr.-prof. Dorift Șuteu și în numele parohiei și al

familiei mulțumește participanților, în deosebi pr. revizor pentru sprijinul moral și material, prin obținerea de ajutoare, dat parohului și parohiei, apoi dlui ing. silvic D. Antonescu, care a dat materialul lemnos, d-nilor Alexandru și Ioan Pop, epitropilor Gh. Șuteu și I. Tudoran, cât și tuturor binevoitorilor donatori.

Din inițiativa dlui Dr. Leon Lupu, adv. s'a lansat o listă de subscripție pentru *catedrala* din Cluj, a cărei rezultat a fost de 5000 Lei cu următorii donatori:

Dr. Lupu Leon 500, Pr. Zaharie Lupu 500, Prot. Dumitru Antal 500, Ioan Maloș 200, Pr. Doriff Șuteu 500, Pr. Victor Șuteu 500, Ioan Pop 500, Vasilie Gliga 100, Alexandru Oltean 100, Ioan Racoșian 100, Alexandru Runcanu preot 100, Zaharie Frandేశ inv. 100, G. Uilăcan 100, Matei Pompeiu 200, Cotușiu Constantin 100, N. N. 100, Șuteu Ioan inv. 100, Maria dr. Nicoară 200, Matei Rohan 100, Traian Todoran 100, Florian Pop 100, Elena Nicoară 100, N. N. 100 Lei.

Pentru biserică au donat următorii:

Câte 1000 Lei: Profesor Doriff Șuteu, Învățător-director Gregoriu Ceonța. 800 Lei: Prim-pretor Pompei Matei. Câte 500 Lei: Rev. eparh. Dumitru Antal, Adm. prot. Ioan Maloș, Dr. Eugen Nicoară medic, Dr. Antonescu ing. silvic, Doamna ing. Antonescu, Pr. Zaharie Lupu, Pr. Alexandru Runcanu, Dr. Lupu cand. de adv. Șuteu C. 400 Lei: Zaharie I. Câte 200 Lei: Pr. Vasile Gliga, Pr. I. Racoșian, Sub-revizor Uilăcan, Șuteu Vasile Dan Pompei. 160 Lei: Racotă. Câte 100 Lei: Pr. Al. Oltean, Pr. Constantin Cotușiu, Inv. Tr. Todoran, Inv. R. Matei, Inv. I. Șuteu, Inv. Simu, Dan Florea, Șuteu Ion, N. N., Cota Vasile, Pop Petru, Octavian Todoran, Petru Ion, Ocea Mihail, Pop Leonte, Dârloman Ioan, Pop Florea, Dan Ion, Dan Flore, Pop Nic., Gliga Ion Todor N., Anton Mih., Zaharie b. Ion, Radu N., Popescu N., Toma D., Bontea, Pop Șt., Chirșeș P., Marcu I., Gliga D., Pop I., Contor Ion, Precup, Simion I., Boar I., Pop Al., Șuteu Ion, Dan D., Fărcaș G., Todor N., Pop I., Tudor D., Vancu, Todor I., Zosim Ion. Și mai multe alte sume mai mărunte.

Atât donatorilor pentru biserică cât și celor pentru catedrală se exprimă pe această cale cele mai călduroase mulțumite!

Bunul Dumnezeu să-i răsplătească.

Colecta Soc. fem. ort. pentru catedrala din Cluj

Vasile Șerban protopop, Sărata 540, Of. paroh. Trăsnea 167, Of. par. Slea și Herepea 256, Of. par. Baciai 205, Of. par. Dumbrăvița 400, Of. par. Ibănești 250, Soc. fem. ort. rom. din Toplița

5778, Of. par. Rusu-Bârgăului. 493, Protoieria cerc. I, jud. Cahul 290, Petroman of par. 200, Dobnic 300, Alex. Buda, Vasna 299, Teodor Ciurea-Gostila 400, Par. ort. Botez 100, Parohia ort. Deag 104, Par. ort. Partos 250, Par. ort. Armășeni 224, Gheorghe Muntean paroh Pârlita 200, Protopopia cerc. I jud. Cet.-Albă 333, Of. paroh. ort. Vidrașcu 80, Of. par. ort. Turda 310. Parohia Deda 400, Parohia Pietriș 400, Parohia Ibănești-Pădure 235, Comit. Fem. ort. Idicel-sat 1000, Parohia ort. rom. Sălcud 60, Protoieria I Dolj 245, Of. par. ort. Gâlgău 42, Of. par. ort. Spălunca 140, Of. par. ort. Budachi 50, Of. par. Dioști 55, Of. par. Geaca 350, Of. par. Brabeți 120, Of. par. Someșeni 321, Oficiul par. ort. Cărpiniș 285 Lei

Total Lei 14.562—

Colecta anterioară „ 18.711—

Totalul general Lei 33.273—

(Va urma)

Sărbătorirea zilei onomastice a P. Sf. Episcopului nostru Nicolae. Marți, 6 Dec. c. la sărbătoarea Sf. Nicolae și ziua onomastică a P. Sf. Episcopului nostru Nicolae, după terminarea sf. Liturghii, s'a oficiat în biserică locală o rugăciune pentru sănătatea Episcopului eparhiei noastre, de față fiind pe lângă mulțimea credincioșilor și P. S. Sa Episcopul militar Dr. Ion Stroia. A urmat apoi recepția dela Palatul episcopiei, la care au luat parte toate autoritățile locale, Corpul diplomaților, și m. alții. Păr. cons. eparh. A. Ludu în cuvinte sincere și pline de miez aduce omagiul și urările de bine ale credincioșilor, P. S. S. Episcopului Nicolae, care cu puteri supraumane a readus la viață ctitoria lui Ștefan cel Mare. Emoționat și cu părintească grijă și blândetă, ce-l caracterizează, P. S. Sa mulțumește tuturor pentru dragostea și devotamentul arătat. Apoi s'a întreținut cu toți cei de față. A fost o frumoasă și sinceră manifestare față de vrednicul Episcop Nicolae, cel de toți respectat și iubit, și pe care Dumnezeu să-l fie în deplină sănătate încă mulți ani, spre binele eparhiei, bisericii și neamului nostru.

Comemorarea lui Ion I. C. Brătianu la Universitatea din Cluj. Duminecă, 4 Dec. c. la ora 11 a. m. a avut loc în aula Universității comemorarea lui I. C. Brătianu.

Primul orator a fost dl Gh. Bogdan-Duică, rectorul Universității, care a stabilit evoluția ideii de unitate națională a tuturor românilor integrându-l la punctul ei culminant pe Ion I. C. Brătianu, pe care l-a asemănat cu Căvur și Bismarck. Dl profesor Bănescu a schițat cariera politică a defunctului insistând asupra politicii lui. În numele studențimei a vorbit studentul Aurel Păcurariu.

Desvelirea bustului lui B. P. Hașdeu și D. Onciul. Pe locul din fața Arhivelor Statului din Capitală, cu mare solemnitate s'a făcut zilele trecute desvelirea busturilor celor doi mari învățați ai noștri B. P. Hașdeu și D. Onciul.

Bazar. În zilelele de 17, 18 și 19 Decembrie a. c. Societatea femeilor ortodoxe din Cluj va aranja un bazar. Vânzările se vor face în folosul scopurilor ce societatea le urmărește cu succesul cunoscut. Se vor vinde obiecte dăruite de membrele societății, comitetului și de binevoitori. Bazarul va fi deschis în zilele numite, în sala prefecturii. Cum este sigur că sunt încă suflete doritoare de a face bine, *Societatea roagă pe acești binevoitori să-i pună la dispoziție obiecte de care se pot despărți.* Orice faptă bună își află răsplata în mulțumirea sufletească de-a o fi făcut: *Să ajutăm deci această mișcare.* — Obiectele se vor trimite la dna Elena Voitești, președinta societății, Str. Elisabeta nr. 12, Cluj.

Doi călugări asasinați. Doi călugări bătrâni din mănăstirea Cozia, anume Antim Iriculescu și Macarie Enache, cari se retrăseseră pentru liniște lângă ruinele istorice dela Cozia-Veche, sub muntele Basarab, de pe raionul comunei Călimănești, au fost găsiți asasinați în ziua de 8 Nov. Mobilul crimei este furtul.

Față cu această întrebare, avem onoare a vă face cunoscut, că minorii, întrucât părinții lor sunt înscrisi în registre, au dobândit naționalitatea părinților. Acest fapt se arată precis în art. 3 din regulamentul pentru constatarea naționalității române.

Deci și ei au drept la naționalitatea română nu însă și la liberarea certificatului de naționalitate, care după cum v'am comunicat cu circulara Nr. 22480 din 16 Noembrie 1925, se liberează numai într'un singur exemplar capului de familie. Ei, minorii, nu pot fi trecuți nici în certificatul de naționalitate al părintelui de oarece nu sunt înscrisi în registru de naționalitate.

Pentru dovedirea cetățeniei lor, minorii din această categorie vor putea utiliza certificatul de naționalitate al părintelui însoțit de actul de naștere sau legitimare.

Totodată vă rugăm să binevoiiți a face atenți pe posesorii de certificate de naționalitate, că atunci când au trebuință să dovedească cetățenia lor în fața vre-unei autorități cu ocaziunea cumpărării de locuri, solicitări de slujbe etc. să depună copie legalizată de pe certificatul de naționalitate păstrând originalul.

p. Ministru,
(ss) **Bucșan.**

Director general,
(ss) **N. T. Ionescu.**

AVIZ!

Căminul preoțesc, așezat acum în o odaie curată din Strada Bălcescu Nr. 21, — în edificiul Internatului Academiei teologice, stă la dispoziția preoților noștri, întocmit cu 4 paturi, curate și serviciu. — Pe lângă o mică rebonificare a speselor efective, preoții adăpostiți pot primi și un ceaiu cald, — dacă reflectează.

Cluj, la 3 Decembrie 1927.

Consiliul Eparhial.

Nr. 568—1927.

1—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a *Cacova-Ierii*, din protopopiatul Turda, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Renașterea“.

Veniturile sunt următoarele:

1. Salariul legal dela Stat.

PARTEA OFICIALĂ

Ordin-Circular

Ministerul de Interne cu Nr. 27293 și Ministerul de Culte cu Nr. 49212, comunică:

„Unele autorități ne-au întrebat dacă pot înscrie ulterior în registrul de naționalitate pe copiii minori întrucât părinții lor sunt înscrisi deja și n'au cerut la timp și înscrierea copiilor.

2. Locuință în natură și superedificate corăspunzătoare.

3. Cinci jughere pământ, cultivabil conform coalei B.

4. Câte o jumătate mierță cucuruz dela 174 familii, din cari $\frac{1}{3}$ parte îi compete cantorului.

5. Venitele stolare uzitate.

Reflectanții își vor înainta cererile lor justificate în ordine subsemnatului oficiu protopopesc, cu acărui prealabilă încuviințare se pot prezenta în parohie, pentru a celebra, cuvânta și a face cunoștință cu poporul.

Turda, la 22 Noemvrie 1927.

Oficiul protopopesc în conțelegere cu consiliul parohial:

Iovian Murășianu,
protopop.

Nr. 711—927.

3—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. II-a Dângăul-mic și Dângăul-mare din tractul Huedinului se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Casă paroh. cu supraedificate și grădină.

2. Sesiune parohială în estenziune de 3 jugăr. Pentru întregirea ecleejiei prin reforma agrară s'au făcut demersurile cuvenite.

3. Una vică (30 litre) de grâu, săcară, porumb, sau orz de fiecare familie, și una zi de lucru în natură sau prețul zilei dela fiecare fam. (circa 250 familii).

4. Stola obișnuită.

5. Întregirea dela stat a salariului conform cvalificațiunei.

6. Drept de pășunat și pădure ca oricare parohian.

Cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare se vor înainta în termenul indicat subsemnatului oficiu.

Reflectanții pe lângă observarea prescrișelor din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Oficiul ppresbiteral ort. român al tractului Huedin în conțelegere cu consiliul parohial.

Huedin, la 25 Octomvrie 1927.

Aurel Muntean,
protopop.

CONCURS

3—3

Pentru întregirea postului de paroh vacant în parohia de cl. III-a *Caianu* cu 979 de suflete, se publică cu data primei publicații în „Renașterea“ concurs cu termen de 30 zile.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Casă parohială bună cu supraedificatele necesare;

2. 33 jug. pământ;

3. Drept de pășunat pentru 2 vite;

4. După fum o mierță mare și o zi de lucru, scăzând 45 mierțe și zile pentru cantor, biserică și crâșnic;

5. Salar dela Stat;

6. Stola obicinuită.

Doritorii de-a ocupa acest post vor înainta aici, în termin, actele cerute de Regulamentul pentru ocuparea locurilor vacante publicat în „Renașterea“ Nr. 25 a. c. și se vor prezenta și în persoană la acest oficiu.

Cluj, 16 Noemvrie 1927.

Protopop: *Nicolae Vasii.*

Nr. 379—1927.

3—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de preot din parohia de cl. II-a *Rachiș*, protopopiatul Unguraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela I-a publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Casă parohială cu toate supraedificatele necesare.

2. Sesiune parohială de 19 jug.

3. Una zi de lucru dela fiecare casă.

4. Întregirea dela Stat.

5. Stolele obicinuite în partea locului.

Reflectanții calificați pentru acest post își vor înainta cererile instruite potrivit normelor în vigoare oficiului nostru în termenul fixat și pe lângă respectarea dispozițiilor regulamentare să vor prezenta în parohie în vre-o Duminică sau serbătoare pentru a celebra și predica respective a cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Unguraș, 10 Nov. 1927.

În înțelegere cu consiliul paroh. din *Rachiș*.

Protopop: *I. Ghiurișan.*